

Chambre des Représentants

SESSION 1957-1958.

22 AVRIL 1958.

PROPOSITION DE LOI

portant modification à la loi du 8 mars 1951, modifiant, à partir de l'exercice 1951, les lois et arrêtés relatifs aux impôts sur les revenus et à la contribution nationale de crise coordonnés par les arrêtés des 15 et 16 janvier 1948.

RAPPORT

FAIT AU NOM DE LA COMMISSION
DES FINANCES (1)
PAR M. MASQUELIER.

MESDAMES, MESSIEURS,

La proposition de loi a pour but d'adapter forfaitairement à l'indice des prix de détail, les minima exonérés de la taxe professionnelle et le barème de la taxe professionnelle sur les revenus ne dépassant pas 150.000 francs.

Les minimums exonérés de la taxe professionnelle actuellement fixés à 15.000, 17.000 ou 22.000 francs, suivant la catégorie de la commune d'imposition, seraient portés respectivement à 18.000, 20.000 ou 25.000 francs, soit une majoration uniforme de 3.000 francs.

(1) Composition de la Commission :

Président : M. Van Belle.

A. — Membres : MM. Dequae, De Saeger, Eeckman, Fimmers, Harmel, Lamalle, Meyers, Parisi, Philippart, Scheyven, Schot. — Bertelson, Boutet, De Sweemer, Detiège, Martel, Merlot (Joseph-Jean), Paque, Tielemans (François), Toubeau, Van Cleemput. — Grootjans, Masquelier.

B. — Membres suppléants : MM. Eyskens, Gaspar, Gillès de Pélichy, Lefère, Moyersoen, Van den Daele. — Cudell, Diriken, Juste, Sainte, Van Winghe. — Blum.

Voir :

721 (1956-1957) :

— N° 1 : Proposition de loi.

Kamer der Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1957-1958.

22 APRIL 1958.

WETSVOORSTEL

tot wijziging van de wet van 8 maart 1951 waarbij de wetten en besluiten betreffende de inkomstenbelastingen en de nationale crisisbelasting, samengeordend bij de besluiten van 15 en 16 januari 1948, met ingang van het dienstjaar 1951 worden gewijzigd.

VERSLAG

NAMENS DE COMMISSIE
VOOR DE FINANCIËN (1), UITGEBRACHT
DOOR DE HEER MASQUELIER.

MEVROUWEN, MIJNE HEREN,

Dit wetsvoorstel beoogt de forfaitaire aanpassing aan het indexcijfer der kleinhandelsprijzen van de voor bedrijfsbelasting vrijgestelde minima en van de berekeningstabel van de bedrijfsbelasting op de inkomsten die 150.000 frank niet overschrijden.

De voor de bedrijfsbelasting vrijgestelde minima, die thans op 15.000, 17.000 of 22.000 frank zijn vastgesteld naar gelang van de categorie van de gemeente van de anslag, zouden respectievelijk gebracht worden op 18.000, 20.000 of 25.000 frank, zegge een eenvormige verhoging met 3.000 frank.

(1) Samenstelling van de Commissie :

Voorzitter : de heer Van Belle.

A. — Leden : de heren Dequae, De Saeger, Eeckman, Fimmers, Harmel, Lamalle, Meyers, Parisi, Philippart, Scheyven, Schot. — Bertelson, Boutet, De Sweemer, Detiège, Martel, Merlot (Joseph-Jean), Paque, Tielemans (François), Toubeau, Van Cleemput. — Grootjans, Masquelier.

B. — Plaatsvervangende leden : de heren Eyskens, Gaspar, Gillès de Pélichy, Lefère, Moyersoen, Van den Daele. — Cudell, Diriken, Juste, Sainte, Van Winghe. — Blum.

Zie :

721 (1956-1957) :

— N° 1 : Wetsvoorstel.

Quant au barème fixant le montant de la taxe professionnelle due par les personnes physiques dont les revenus professionnels imposables n'excèdent pas 150.000 francs, il serait adapté compte tenu des nouveaux minimums exonérés et, pour les revenus dépassant ces minimums, l'impôt figurant au barème actuel serait multiplié par le coefficient 0,91.

Enfin, le Roi aurait le pouvoir de déterminer les modalités des adaptations ultérieures, à l'indice des prix de détail, des minimums exonérés et des barèmes dont il est question ci-avant.

L'auteur de la proposition estime que, si la progressivité de l'impôt se justifie parfaitement, il est par contre indéfendable de taxer un revenu qui n'atteint pas le minimum vital. Il s'indique au surplus de tenir compte de la puissance d'achat du revenu qui ne peut être confondu avec le revenu nominal. Si le revenu augmente en fonction de l'évolution du coût de la vie, il n'en résulte pas une augmentation du pouvoir d'achat de ce revenu. En conséquence, il convient de prendre des mesures en vue d'éliminer la progressivité de l'impôt sur la partie du revenu qui résulte de l'augmentation de l'index.

Il rappelle d'ailleurs les promesses qui ont été faites antérieurement à ce sujet par le Gouvernement.

Le Ministre répond que le problème qui occupe la Commission, se pose également à l'étranger.

Plusieurs propositions de loi ont été introduites en vue de donner une solution à ce problème.

L'Administration, de son côté, y a également consacré une étude très détaillée.

Ces propositions et études procèdent d'une même idée, à savoir :

1° relever les minima exonérés de la taxe professionnelle dont les montants en vigueur ne répondent plus à la situation économique du moment;

2° neutraliser la progressivité des taux de la taxe professionnelle sur la majoration de revenu résultant de l'augmentation de l'indice du coût de la vie.

Mais tout est une question de mesure.

La proposition de M. Lalmand relève les minima uniformément de 3.000 francs et tend à réduire le tarif de la taxe professionnelle afférente aux revenus inférieurs à 150.000 francs de 9 %.

Incidence budgétaire : 1 milliard.

La proposition de M. Harmel supprime les trois catégories de communes et fixe le minimum exonéré uniformément à 26.000 francs; au surplus, le revenu majoré de 15 % serait taxé au taux actuellement applicable au revenu non majoré.

Incidence budgétaire : 2 milliards.

La proposition de M. Saint-Remy tend à lier automatiquement les minima exonérés et les tranches de revenus du barème de la taxe professionnelle à l'évolution de l'index en les majorant de 5 % chaque fois que l'index monte de 5 %.

Incidence budgétaire pour une majoration de 5 % = 500 millions.

Une proposition analogue a été présentée au Sénat par M. Hougardy : les minima exonérés et les tranches de revenus prévus dans le tarif de la taxe professionnelle seraient augmentés de 10 % chaque fois que l'index accuse une augmentation de 10 % par rapport à celui de décembre 1950.

Wat de berekeningstabel betreft, waarin het bedrag wordt bepaald van de bedrijfsbelasting, verschuldigd door de natuurlijke personen wier belastbare bedrijfsinkomsten 150.000 frank niet overschrijden, deze zou worden aangepast, met inachtneming van de nieuwe vrijgestelde minima en, voor de inkomsten boven deze minima, zou de belasting die thans in de berekeningstabel voorkomt, vermenigvuldigd worden met de coëfficiënt 0,91.

Ten slotte zou de Koning gemachtigd zijn de modaliteiten vast te stellen van de latere aanpassingen der vrijgestelde minima en berekeningstabellen aan het indexcijfer der kleinhandelsprijzen.

De indiener van het wetsvoorstel acht de geleidelijke verhoging der belastingen volkomen gewettigd, maar meent dat het daarentegen niet opgaat een inkomen dat het vitale minimum niet bereikt te belasten. Bovendien dient men rekening te houden met de koopkracht van het inkomen, die niet mag worden verward met het nominale inkomen. Stijgt het inkomen met de kosten van levensonderhoud, dan volgt hieruit niet noodzakelijk een verhoging van de koopkracht van dat inkomen. Derhalve dienen maatregelen te worden genomen om de geleidelijke verhoging van belastingen af te schaffen op het gedeelte van het inkomen dat voortvloeit uit de stijging van het indexcijfer.

Spreeker herinnert trouwens aan de beloften die de Regering dienaangaande vroeger heeft gedaan.

De Minister antwoordt dat het door de Commissie behandelde probleem eveneens in het buitenland bestaat.

Ter oplossing daarvan werden verscheidene wetsvoorstellen ingediend.

Van zijn kant heeft het Bestuur er een uitvoerige studie aan gewijd.

Deze voorstellen en studies hebben alle ten doel :

1° de vrijgestelde minima van de bedrijfsbelasting, die niet meer overeenstemmen met de tegenwoordige economische toestand te verhogen;

2° de uitschakeling van de bedrijfsbelasting op het verhoogde deel van het inkomen dat overeenstemt met de stijging van het indexcijfer van de kosten van levensonderhoud.

Doch alles is een kwestie van maat.

In het voorstel van de heer Lalmand worden de minima eenvormig met 3.000 frank verhoogd, en wordt het tarief van de bedrijfsbelasting voor inkomens beneden 150.000 frank met 9 % verminderd.

Budgetaire terugslag : 1 miljard.

In het voorstel van de heer Harmel wordt de indeling van de gemeenten in drie categorieën afgeschaft en wordt het vrijgestelde minimum voor allen op 26.000 frank vastgesteld; bovendien zou het met 15 % verhoogde inkomen worden belast op de voet waarop thans het niet verhoogde inkomen wordt aangeslagen.

Budgetaire terugslag : 2 miljard.

Door het voorstel van de heer Saint-Remy worden de vrijgestelde minima en de inkomstenbedragen van de berekeningstabel van de bedrijfsbelasting automatisch gekoppeld aan de schommelingen van het indexcijfer, met dien verstande dat zij met 5 % worden verhoogd telkens als het indexcijfer met 5 % stijgt.

Budgetaire terugslag voor een verhoging met 5 % : 500 miljoen.

Een soortgelijk voorstel werd bij de Senaat ingediend door de heer Hougardy : de vrijgestelde minima en de inkomstschijven van de berekeningstabel van de bedrijfsbelasting zouden met 10 % worden verhoogd, telkens als het indexcijfer met 10 % stijgt in vergelijking met het cijfer voor december 1950.

Incidence = pour une augmentation de 10 % = 1,3 milliard.

L'étude dont le Ministre a été saisi de la part de l'administration s'inspire des mêmes principes, mais les effets de la mesure resteraient limités aux revenus petits et moyens, tout en éliminant également la progressivité exorbitante du barème actuel pour ce qui concerne les petits revenus.

Incidence 500 millions.

Si l'aspect technique ne pose pas de problèmes, il n'en est pas ainsi en ce qui concerne l'aspect budgétaire.

Le Ministre signale que le Gouvernement n'a pris aucun engagement en la matière; il a seulement promis de mettre le problème à l'étude.

Le Ministre estime que toute moins-value budgétaire doit être compensée par des rentrées nouvelles pour ne pas compromettre l'équilibre du budget; au surplus il ne désire pas mettre cette moins-value à charge de son successeur. Ainsi qu'il l'a déclaré lors de l'examen du budget du Ministère des Finances pour l'exercice 1958, la question du relèvement des minima exonérés et de l'adaptation des tarifs d'impôts constituera un des soucis du Gouvernement de demain.

Un membre exprime l'avis que l'augmentation des minima exonérés reste sans effet sur l'impôt dû sur les salaires, étant donné que ces derniers dépassent généralement ces minima. Il considère les propositions visées ci-avant comme des palliatifs entraînant des déchets budgétaires considérables et il estime que la solution que l'on recherche au problème posé ne peut être fragmentaire et doit, selon lui, être trouvée dans une réforme d'ensemble de notre fiscalité.

La proposition est repoussée par 10 voix contre 2 et 2 abstentions.

Le Rapporteur,

F. MASQUELIER.

Le Président,

F. VAN BELLE.

Terugslag = voor een verhoging met 10 % = 1,3 miljard.

De studie die door het Bestuur aan de Minister is voorgelegd, huldigt dezelfde beginselen, maar de gevolgen van de maatregel zou dus beperkt blijven tot de kleine en gemiddelde inkomens, waarbij tevens de buitensporige progressiviteit van de huidige berekeningstabel ten opzichte van de kleine inkomens teniet zou worden gedaan.

Terugslag : 500 miljoen.

Het technisch aspect levert geen moeilijkheden op, doch hetzelfde kan niet worden gezegd van het budgetaire aspect.

De Minister betoogt dat de Regering in dit verband geen enkele verbintenis heeft aangegaan; zij heeft enkel beloofd het vraagstuk in studie te nemen.

Wil men het evenwicht van de begroting niet verstoren, — aldus de Minister — dan moet elke inkrimping van de begrotingsontvangsten door nieuwe inkomsten worden opgevangen. Bovendien wenst hij de last van de inkomstenvermindering niet op zijn opvolger af te wentelen. Zoals hij bij de behandeling van de begroting van het Ministerie van Financiën voor het dienstjaar 1958 reeds verklaarde, zal de Regering van morgen zich hebben te beraden op de kwestie van de verhoging der vrijgestelde minima en van de aanpassing der belastingschalen.

Een Commissielid is van oordeel dat de verhoging van de vrijgestelde minima geen gevolg heeft ten aanzien van de op lonen verschuldigde belasting; aangezien zij meestal hoger liggen dan bedoelde minima. Spreker beschouwt de hierboven vermelde voorstellen als lapmiddelen die de begrotingsontvangsten aanzienlijk verminderen; hij oordeelt dat het gestelde vraagstuk niet fragmentarisch mag worden opgelost, maar dat de oplossing moet worden gezocht in een hervorming van onze fiscaliteit in haar geheel.

Het voorstel wordt verworpen met 10 tegen twee stemmen en 2 onthoudingen.

De Verslaggever,

F. MASQUELIER.

De Voorzitter,

F. VAN BELLE.